

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Speciale studies 8

**De onfeilbaarheid
en de oorsprong
van de Bijbel**

Door John C. Ribbens

Opdracht

Deze brochure is opgedragen aan mijn kleinkinderen, Andrew, Erick, Hillary, Amelia, Autumn Rose, Lisa, Gaelan en Heidi, door wier komst ik enorm gezegend ben.

Voorwoord

Door Edward Michelic

John Ribbens schrijft op een moment dat we “herinnering” nodig hebben. God heeft Zijn geïnspireerde Woord bewaard om ons op betrouwbare wijze te verlichten en te overtuigen van wat juist is. De Psalm-dichter vertelt ons: “Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad” (Psalm 119:105)¹. De Bijbel wordt echter aangevallen door mensen die “de duisternis liever gehad hebben dan het licht, want hun werken waren boos” (Joh.3:19-20).

Deze brochure behandelt het thema van het licht voor de mens vanaf Adam tot de tijd van de Bijbelse geschriften, en hoe de Heilige Geest ervoor heeft gezorgd dat deze tot stand kwamen. De schrijver vertelt over de onfeilbaarheid van de Bijbel en hoe deze wordt beïnvloed door moderne vertalingen. Hierin legt hij de nadruk op het principe van het ‘recht snijden van het Woord der waarheid’, waardoor de Bijbel op de juiste manier geïnterpreteerd kan worden. Hij dringt erop aan om door regelmatige, actieve studie van de Bijbel ons daarmee vertrouwd te maken, en hij vertelt hoe ons inzicht toeneemt door het gebruik van uitgebreide studiehulpmiddelen. Ten slotte hebben we de herinnering van Ribbens dat we verantwoordelijk zijn om te handelen naar het licht dat we ontvangen en dat God ons eert omdat we actief in Hem geloven. Laten we zijn vermaningen ter harte nemen.

Inhoud

Opdracht.....	2
Voorwoord.....	2
Inleiding.....	3
Van Adam tot de oorsprong van het geschreven woord.....	4
De werking van de Heilige Geest en de vorming van de Bijbel.....	5
De essentie van de onfeilbaarheid van de Bijbel.....	6
Tekstversies en letterlijke Engelse vertalingen.....	7
Het Woord van God en de verantwoordelijkheid van de mens.....	9
Slotverklaring: Geloof en eeuwig leven.....	10
Bibliografie.....	10

¹ Tenzij anders vermeld, wordt de vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap 1951 geciteerd.

De onfeilbaarheid en de oorsprong van de Bijbel

Door John C. Ribbens

Inleiding

De Bijbel is óf het mondeling geïnspireerde Woord van de levende God, óf het is het grootste bedrog waar de mensheid ooit mee te maken heeft gehad. Lang voordat het boek dat wij “de Bijbel” noemen tot stand was gekomen, hadden de mensen die op aarde leefden de kennis ontvangen dat er boven hun bestaan iemand is die de Allerhoogste is. Dit wordt duidelijk gemaakt door het evangelie van Johannes, dat laat weten: **“Dit was het waarachtige Licht, Hetwelk verlicht een iegelijk mens, komende in de wereld”** (Joh.1:9, St.Vert.). De komst van de waarheid (in de mens) kan niet worden ontkend, hoewel er mensen zijn die haar kunnen verwerpen of ontkennen. Dit contact tussen God en Zijn schepping kan niet ontkend worden. Deze daad van God om de mens te verlichten is een wezenlijk kenmerk van een liefhebbende God. De Bijbel is Gods openbaring van bepaalde fundamentele waarheden die mensen kunnen leiden naar de Heer Jezus Christus. Deze relatie zou niet mogelijk zijn zonder erkenning dat het geschreven Woord van God, zoals het oorspronkelijk door God aan de mens is overgebracht, onfeilbaar is. Dit boek is zo goddelijk volmaakt dat er geen zin, geen bijzin en geen woord aan kan worden toegevoegd. We spreken natuurlijk niet over de vertalingen of versies van mensen, maar over de Schrift zoals die oorspronkelijk door God gegeven is – Zijn eigen volmaakte openbaring.

Onder de enorme hoeveelheid mensen die thans leeft, bevinden zich drie identificeerbare groepen. De eerste groep bestaat uit mensen die niet alleen de verlichting van Johannes 1:9 hebben ontvangen, maar ook in geloof omgaan met het geschreven Woord van God. Als gevolg van het geloof dat Jezus de Christus is, hebben ze nu het leven ontvangen (Johannes 20:30-31). De tweede groep wordt gevormd voor mensen die, hoewel ze zijn verlicht door het proces van Johannes 1:9, geweigerd hebben te reageren op de geschreven boodschap van God. Dit is het soort mensen dat, hoewel ze toegang hebben gehad tot het geschreven Woord van God, een bewuste keuze hebben gemaakt om Gods voorziening voor verlossing te verwerpen. Als je niet in Jezus Christus gelooft, kan dat ernstige gevolgen hebben. Een derde groep mensen, van wie velen hebben geleefd en gestorven zijn, bestaat uit mensen die nooit een duidelijke gelegenheid hebben gehad om op het geschreven Woord van God te reageren. Door omstandigheden waar zij geen invloed op hadden, hebben zij nooit toegang tot een Bijbel gehad, noch hoorden zij ooit mensen de boodschap van redding uit de Bijbel spreken.

Mensen die uit de dood worden opgewekt en zij die zullen voortleven in het Koninkrijk van God, zullen de universele verlichting van de Heilige Geest ervaren. Onwetendheid over zijn of haar kans op verlossing zal er niet meer bestaan als gevolg van het werk van de Heilige Geest. De tijd komt dat zij, door een werk van de Heilige Geest, zullen worden overtuigd van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh.16:7-11). Deze opperste daad van genade zal het resultaat zijn van Gods tussenkomst in het leven van ieder mens. Dit geldt ook voor de hedendaagse gelovige in Christus. Mensen die dan opzettelijk het directe licht van de Heilige Geest zullen afwijzen, worden uitgesloten van het leven in het Koninkrijk van God. De mogelijkheid om van dit werk van de Heilige Geest te genieten is van cruciaal belang voor hun overleving. Ze zullen deze kans krijgen omdat ze nog nooit een “eerste kans” hebben gehad. Als iemand niet reageert op deze onschatbare kans, zal die persoon het voorrecht worden ontnomen om het aionische leven binnen te gaan. Jezus zei: “Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God” (Joh.3:18).

Jezus heeft ook gezegd: “Indien Ik niet gekomen was en tot hen gesproken had, zij zouden geen zonde hebben, maar nu hebben zij geen voorwendsel voor hun zonde. Wie Mij haat, haat ook mijn Vader. Indien Ik niet de werken onder hen gedaan had, die niemand anders gedaan heeft, zouden zij geen zonde hebben;

maar nu hebben zij, hoewel zij ze gezien hebben, toch Mij en mijn Vader gehaat” (Joh.15:22-24). Deze woorden waren rechtstreeks tot de Farizeeën gericht. Ze zijn niet van toepassing op het leven van de mensen die vandaag de dag leven, omdat geen mens die heden leeft, noch rechtstreeks de woorden van God heeft gehoord, noch getuige is geweest van de wonderen van Jezus Christus. De Bijbel is een goddelijke openbaring van bepaalde fundamentele waarheden die mensen voorzien van kennis om zich te verbinden aan de Heer Jezus Christus (als God en hun persoonlijke Verlosser).

Geen mens die verlicht is door het geschreven of gesproken woord, kan beweren dat hij of zij niet op de hoogte is van zijn of haar verantwoordelijkheid jegens de Heer Jezus Christus. Hoewel miljoenen mensen, of ze nu leven of in hun graf (in de staat van de dood) zijn, misschien nooit de gelegenheid hebben gehad om een Bijbel te bezitten of te lezen, komt de tijd dat ze, door een werk van de Heilige Geest, zullen worden overtuigd van zonde, gerechtigheid en oordeel (Joh.16:7-11). Als we niet reageren op deze onschatbare kans, krijgen we te maken met de veroordeling van God: “Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft, is reeds veroordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God” (Joh.3:18). De onfeilbaarheid van de Bijbel is de sleutel om de reddingbrengende boodschap van God te ontsluiten.

Van Adam tot de oorsprong van het geschreven woord

Lang voordat het boek dat we de Bijbel noemen tot stand kwam, had God al contact gelegd met Zijn schepping. Gedurende de eerste eeuwen hadden de mensen geen boek om te lezen of over na te denken, waardoor het bestaan en het karakter van zijn Schepper zou worden onthuld. De mens leefde echter niet geïsoleerd van zijn Schepper. God sprak rechtstreeks tot de mensen door Zijn uitdrukking, dat is de Logos in Johannes 1:1. Het vroegste verslag van direct contact tussen God en de mens is vastgelegd in Genesis 2:16-17, waar Hij Adam onderwees over de bomen van de hof: “En de HERE God legde de mens het gebod op: Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven.” In Genesis 3:1 zien we hoe Satan de vrouw, Eva, op de proef stelt en zegt: “God heeft zeker wel gezegd: Gij zult niet eten van enige boom in de hof?” Dit maakt duidelijk dat God het principe van geloof en gehoorzaamheid aan Zijn woord al had vastgelegd vanaf de eerste ontmoetingen met Zijn schepping.

De eerste vermelding van de canon van het Oude Testament vinden we in Deuteronomium 31:24-26. Laten we eerst het woord “canon” uitleggen. De term “canon” verwijst specifiek naar de 24 boeken van de Hebreeuwse Schrift of de 39 boeken in de Engelse vertaling, die tezamen de “canon van het Oude Testament” vormen. Dus, “de canon van de Schrift” betekent de volledige verzameling van boeken die beschouwd worden als boeken met goddelijk gezag. Het woord “canon” komt uit het Grieks (*KANŌN*) en betekent letterlijk “een rechte stok, regel of maat”. De onmiskenbare gedachte van ‘rechtheid’ zien we eenvoudig in andere woorden met dezelfde wortel zoals “stok, kanaal” en “canon”. In zijn primaire figuurlijke betekenis, die van een standaard geloofsregel, komt het woord voor in het Nieuwe Testament, bijvoorbeeld: “En allen, die zich naar die regel (*KANONI*) zullen richten - vrede en barmhartigheid kome over hen” (Gal.6:16).

Welnu, in het gedeelte in Deuteronomium lezen we: “Toen Mozes gereed was met de woorden dezer wet volledig in een boek op te schrijven, gebod hij de Leviëten, die de ark van het verbond des HEREN droegen: Neemt dit wetboek en legt het naast de ark des verbonds van de HERE, uw God, opdat het daar tot getuige tegen u zij” (Deut.31:24-26). Het is belangrijk op te merken dat in het achttiende jaar van koning Josia, (toen de tempel werd gerestaureerd na lang in onbruik te zijn geweest tijdens de slechte regering van Manasse), “... de hogepriester Chilkia zeide tot de schrijver Safan: Ik heb het wetboek gevonden in het huis des HEREN. En Chilkia gaf het boek aan Safan en deze las het” (II Kon.22:8). Dit wetboek is hetzelfde als het boek dat in Deuteronomium 31:24 wordt genoemd. Het achttiende jaar van Josia’s regering zou 624 voor Christus zijn (zie *Scofield Bijbel*, II Koningen 23). Volgens de chronologie van James Ussher dateert het

boek van de wet, of de Pentateuch, geschreven door Mozes, van 1451 v.Chr. Dit suggereert dat nadat Mozes de Pentateuch had geschreven het ongeveer 827 jaar heeft geduurd voordat het in de dagen van Josia werd herontdekt. Nadat Jeruzalem was verwoest door Nebukadnezar (587 v.Chr.) en Kores de Joden had opgeroepen om terug te gaan naar Jeruzalem (Ezra 1:1-4, 536 v.Chr.), werd de nieuwe tempel eindelijk ingewijd in 516 v.Chr. Ezra vernam echter dat de Joden er niet in slaagden om de wet te houden en hij ging naar Jeruzalem (457 voor Christus) met de goedkeuring van Artachsasta: “want Ezra had er zijn hart op gezet om de wet des HEREN te onderzoeken en haar te volbrengen, en om in Israël inzetting en verordening te onderwijzen” (Ezra 7:10).

Het is opmerkelijk dat deze Hebreeuwse Geschriften, die voor het eerst zijn gedrukt door de Joden in 1488 na Christus, volgens doctoren Joseph Angus en Samuel Green, slechts 18 jaar na de uitvinding van de boekdrukkunst, op wonderbaarlijke wijze door God bewaard zijn gebleven. Het is opmerkelijk dat het eerste gedrukte boek door Gutenberg en Schoeffer, rond 1457 na Christus, de folio-uitgave was van het Oude en Nieuwe Testament in de Vulgaatversie, gedrukt in losse letters. De geleidelijke vorming van de canon (die we vandaag de dag hebben) beslaat ongeveer 15 eeuwen. Het is belangrijk te beseffen dat dit boek niet tot de waardigheid en het gezag van de Schrift is verheven doordat de kerk deze had aanvaard; het werd aanvaard omdat het in de eerste plaats werd gezien als van goddelijke oorsprong. De perceptie dat de Bijbel geschreven is door “kerkelijke autoriteit” is zowel misleidend als fictief. (Verschillende vertalingen hebben echter wel de zegen van verschillende kerken, zoals de “Authorized Version” [King James Version-KJV]). De Schriften van het Nieuwe en Oude Testament waren hun eigen getuigenis.

De werking van de Heilige Geest en de vorming van de Bijbel

In de laatste brief van de Bijbel, geschreven door de apostel Paulus rond 68 na Christus, stelt hij: “Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust” (II Tim.3:16-17, St.Vert.). Deze lofprijzing maakt zondermeer duidelijk dat elke Schrift (Grieks: *GRAPHĒ*, geschreven woord van God) door inspiratie (Grieks: *THEOPNEUSTOS*, door God geopenbaard) is gegeven, en nuttig is voor lering (Grieks: *DIDASKALIA*, opvoeding of onderwijs), tot wederlegging (Grieks: *ELEGMOS*, dit woord komt maar twee keer voor in de Schrift: hier en in Hebr. 11:1; in beide gevallen betekent het overtuiging gebaseerd op onweerlegbare feiten), tot verbetering (Grieks: *EPANORTHŌSIS*, alleen hier gebruikt), tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is (Grieks: *DIKAIOSUNĒ*, alleen hier in het N.T. gebruikt, recht op zetten, verbetering aanbrengen, de feiten op een rijtje zetten, herstellen). En verder: de Schrift is er om op te voeden in de gerechtigheid (Grieks: *PAIDEIA*, komt zes keer voor in het N.T., betekent vooral het corrigeren van fouten en verkeerde veronderstellingen door middel van kastijding met woorden; samen met Grieks: *DIKAIOSUNĒ*, door middel van de hoogste geestelijke, of door God gegeven maatstaven), opdat de mens van God compleet (Grieks: *ARTIOS*, volmaakt, volwassen, verantwoordelijk), grondig toegerust (Grieks: *EXARTOZŌ*, volledig toegerust, volledig geschikt) zou zijn tot alle goede werken (namelijk tot goede werken). **De toepassing van dit goddelijke principe in de levens van gelovigen maakt hen geschikt om de God van alle genade te dienen (I Petrus 5:10).**

Wanneer Paulus over ‘al de Schrift’ spreekt, gaat het over het hele Woord van de levende God van Genesis tot Openbaring. Als zodanig dwingen deze woorden gehoorzaamheid, liefde en respect af voor de uiteindelijke Auteur van het Boek. C.H. Macintosh zei: “De waarde en het belang van het Woord van God kunnen op dit moment niet worden overschat. Zijn integriteit en gezag worden voortdurend aangevallen van bijna alle kanten. Het spreekt met een mate van frisheid alsof het speciaal voor ons vandaag nog is geschreven. De Bijbel is Gods volmaakte openbaring. Het is Zijn eigen stem die tot ieder van ons spreekt. Het spreekt in een taal die zo eenvoudig is dat een kind het kan begrijpen, en toch zo diepgaand dat zelfs het meest reusachtige intellect hem niet kan uitputten. In één woord, het is, zoals de geïnspireerde apostel Paulus ons vertelt, ‘levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zó diep, dat

het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten' (Hebreeën 4:12).

De manier waarop de Bijbel tot stand is gekomen wordt duidelijk weergegeven in II Petrus 1:20-21, waar nadrukkelijk staat dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitlegging toestaat (geen enkele profetie van de Schrift komt voort uit eigen interpretatie, het is NIET afkomstig van de mens). Er staat: "Want nooit is profetie (het uitspreken van de woorden die God hen gaf) voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken." Het woord "gedreven" is het Griekse *PHEROMENOI*, het tegenwoordig deelwoord van *PHERŌ*, dat "onder een bewegende invloed staan", zoals meegevoerd worden, betekent. Dit omschrijft de actie die God ondernam om de werking van de Heilige Geest te gebruiken om de originele manuscripten te doen ontstaan, die voortdurend door de Heilige Geest zijn beschermd en die vandaag de dag onze Bijbel vormen.

Dit feit wordt glashelder gemaakt in: "... de laatste woorden van David: Spreuk van David, de zoon van Isaï, en spreuk van de man die hoog geplaatst is, de gezalfde van Jakobs God, de liefelijke in Israëls lofzangen. De Geest des HEREN spreekt door mij, zijn woord is op mijn tong; Israëls God spreekt, Israëls Rots zegt tot mij: Een rechtvaardige heerser over de mensen, een heerser in de vreze Gods" (II Sam.23:1-3). Met het oog op dit opmerkelijke werk van inspiratie is het niet mogelijk tot een andere conclusie te komen dan dat de Bijbel het mondeling geïnspireerde Woord van de levende God is. Dit feit zou de verkeerde opvatting moeten uitbannen dat het menselijke instituut, dat "de kerk" wordt genoemd, aan ons de Bijbel heeft gegeven. De Bijbel is een schepping van God, geen product van mensen.

De Bijbel ligt opnieuw onder vuur. Geen wonder, zoals Paulus opmerkte: "Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen" (I Tim.4:3). Als men beweert dat de Bijbel van menselijke oorsprong is, verwerpt men het feit dat God heeft gesproken; Het is het concrete kenmerk van de ongelovige.

De essentie van de onfeilbaarheid van de Bijbel

De onfeilbaarheid van de Schrift is gebaseerd op de onfeilbaarheid van God, de Auteur. Omdat het voor God onmogelijk is om te liegen (Hebreeën 6:18), zou het een zonde zijn om Gods auteurschap van dit majestueuze boek dat we de Bijbel noemen, te ontkennen. Als de Bijbel niet het onfeilbare Woord van God zou zijn, is het niet mogelijk om te geloven. De apostel Paulus gaf aan: "Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods" (Rom.10:17, St.Vert.). Geloof in de onfeilbaarheid van het Woord Gods is de basis voor onze verlossing, vergeving en de belofte van eeuwig leven. Met de woorden van Paulus: "zonder geloof is het onmogelijk (Hem) welgevallig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken" (Hebr.11:6). Het evangelie van Johannes zegt: "Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, die aan de boezem des Vaders is, die heeft Hem doen kennen" (Joh.1:18).

God, die door geen mens kan worden gezien, wordt bekendgemaakt door Zijn uitdrukking, het Woord, de eniggeboren Zoon van God, de Here Jezus Christus.

Met de term "onfeilbaarheid" hebben we het ook over de accurate keuze van zelfstandige naamwoorden, werkwoorden, bijvoeglijke naamwoorden en voorzetsels die de onderdelen van de taal vormen die essentieel zijn voor ons begrip van het Woord van God. De grote profeet Jeremia verkondigde: "Zo vaak uw woorden gevonden werden, at ik ze op, uw woord was mij tot vreugde en blijdschap mijns harten; want uw naam is over mij uitgeroepen, HERE, God der heerscharen" (Jer.15:16). Wanneer God het gepast achtte om een bepaald woord in de Hebreeuwse taal te gebruiken, beperkte Hij Zich niet tot slechts één woord, waartoe wij geneigd zijn. Toen Hij bijvoorbeeld het woord "voortreffelijk" gebruikte, had Hij de keuze uit een van de zestien verschillende Hebreeuwse woorden. Toen Hij het woord "mens" gebruikte, maakte Hij

in feite gebruik van een van de 38 verschillende woorden die beschikbaar waren. In ons Griekse Nieuwe Testament zijn er zes verschillende woorden die “weten” betekenen. God had de keuze om het Griekse woord *OIDA* of *GINŌSKŌ* te gebruiken – elk met zijn eigen unieke en onderscheiden betekenis. Het doel van onze God met het gebruik van een specifiek werkwoord, zelfstandig naamwoord of voorzetsel is gebaseerd op de innerlijke onfeilbaarheid van het mondeling geïnspireerde Woord van de levende God. Veronderstelde fouten in de Schrift zijn ontstaan door schrijf- of vertaalfouten, niet door fouten in inspiratie. Geen enkel mens is ooit door God misleid, in tegenstelling tot mensen die andere mensen misleiden (Mattheüs 24:4).

De persoon die in de Heer Jezus Christus gelooft, aanvaardt de mondeling geïnspireerde woorden van God in de Bijbel. De ongelovige verwerpt Jezus Christus omdat hij/zij het verslag van het Nieuwe Testament niet accepteert. Of, met andere woorden, zij die ervoor kiezen om het mondeling geïnspireerde Woord van God te geloven, zijn degenen die verwanten zijn van de Heer Jezus Christus. Zij die Zijn woord opzettelijk afwijzen hebben de duivel tot vader (Joh.8:44). Doctoren Brooke Foss Wescott en Fenton John Anthony Hort schreven in de voetnoten in hun boek *The New Testament In The Original Greek*: “Als betrekkelijk onbeduidende zaken, zoals veranderingen in de woordvolgorde, het invoegen of weglaten van het lidwoord bij eigennamen en dergelijke, terzijde worden geschoven, kunnen naar onze mening de woorden waarover nog twijfel bestaat nauwelijks meer dan een duizendste deel van het hele Nieuwe Testament uitmaken.” Deze uitspraak maakt misschien geen indruk op de mensen die beweren “Bijbelgeleerden” te zijn, maar het onthult wel het feit dat een oprechte Bijbelstudent zich niet laat afleiden van de zoektocht naar de waarheid.

Tekstversies en letterlijke Engelse vertalingen

Volgens doctoren Angus en Green, auteurs van *The Bible Handbook, An Introduction To The Study Of Sacred Scripture*, werden de vroegste manuscripten van de boeken van het Nieuwe Testament geschreven op papyrus, een kwetsbaar materiaal dat alleen onder uitzonderlijke omstandigheden bewaard is gebleven, bijvoorbeeld in een zeer droog klimaat zoals dat in Egypte of Palestina wordt aangetroffen. De oudste handschriften gaan terug tot de Ptolemaeën, de Griekse koningen van Egypte (na de dood van Alexander de Grote) in de derde eeuw voor Christus. Sinds 1947 zijn honderden Hebreeuwse en Aramese rollen ontdekt in de buurt van de Dode Zee in de regio Kirbet Qumran, binnen een straal van twintig kilometer van Jeruzalem. In elf verschillende grotten in Qumran werden honderden boekrollen ontdekt, sommige in beschermende kruiken, waaronder een bijna volledige boekrol van de profetie van Jesaja met verschillende beschadigde en gedeeltelijke boekrollen uit aangrenzende grotten. Hun ouderdom is door archeologische geleerden vastgesteld tussen 250 en 70 voor Christus. Deze dateringen zijn vastgesteld door koolstof-14 dateringstechnieken, archeologisch bewijs en paleografie (de studie van oude geschriften en inscripties).

Over het algemeen is een vertaling van de Schrift een vertaling naar een andere taal dan die waarin ze oorspronkelijk is geschreven. Sedert de *Revised Version of the New Testament*, gedrukt in 1881, zijn er talloze vertalingen geschreven. De eerdere versies waren bedoeld om het taalgebruik in de vroegste manuscripten te verduidelijken toen tekstcritici de vele manuscripten die ontdekt waren, onderzochten en vergeleken. Deze werden gebruikt om de aanvaarde tekst² te wijzigen. Sommige van de meer recente vertalingen zijn echter afgedwaald van de oorspronkelijke motieven om de waarheid aan het licht te brengen. Deze populaire moderne vertalingen zijn ingegeven door winstbejag en de wens om ze aantrekkelijker te maken voor jonge mensen en het gemiddelde kerklid.

Eén voorbeeld zou voldoende moeten zijn. In de editie van 1 januari 1909 van de *Scofield Reference Bible* (King James Version) staat in II Timotheüs 2:15 (St.Vert.): “Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te

² *Textus receptus*, waarop o.m. de Statenvertaling is gebaseerd, vert.

stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.” In tegenstelling hiermee staat in *The Living Insights Study Bible* (New International Version): “Doe je best om jezelf aan God voor te stellen als iemand die goedgekeurd is, een werkmans die zich niet hoeft te schamen en die het woord van de waarheid correct hanteert.” De uitdrukking “recht snijden” in de Scofield-bijbel is een vertaling van het Griekse woord *ORTHOTOMEŌ*. Het komt slechts één keer voor in het Nieuwe Testament, maar we hebben meer hulpmiddelen om te gebruiken. Strikt genomen betekent dit woord ‘recht snijden’ of ‘recht snijdend’.

Bij de uitleg van dit Griekse woord wordt gebruik gemaakt van het principe dat “goddelijke uitwisseling” wordt genoemd. Door het na te gaan in de LXX, de Septuaginta, oftewel de Griekse vertaling van het O.T., wordt een nadere betekenis van dit woord gevonden in Spreuken 3:6, waar staat: “Ken Hem in al uw wegen, dan zal Hij uw paden recht maken.” Dit woord dat met “recht maken” is vertaald, is het equivalente Hebreeuwse woord *YĀŠAR* en het betekent “recht maken” of “ethisch oprecht”. Het komt opnieuw voor in Spreuken 11:5 waarin staat: “De gerechtigheid van de rechtschapene effent zijn weg...” De gerechtigheid van de rechtschapene zal zijn weg leiden (*YĀŠAR*, recht maken)...”. “Wie rechtvaardig leeft” (NBV) is een dubbelzinnige vertaling en laat een grote verscheidenheid aan betekenissen of meningen toe. Alleen door een strikte toepassing van de ware betekenis van *ORTHOTOMEŌ* kan een mens de Bijbel goed begrijpen. Paulus verkondigde in Hebr. 4:12 (St.Vert.): “Want het Woord Gods is levend en krachtig, en scherp-snijdender dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel, en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en der overleggingen des harten.”

Als we dit goddelijke principe van interpretatie niet nauwgezet toepassen, kan dat alleen maar leiden tot fouten, frustratie en verwarring. Marcus 16:15-20 toont bijvoorbeeld de opdracht die Christus aan de apostelen gaf. Vers 20: “Doch zij gingen heen en predikten overal, terwijl de Here medewerkte en het woord bevestigde door de tekenen, die erop volgden.” Deze opdracht werd tijdens het leven van de apostelen vervuld, zoals blijkt uit de tekenen en wonderen die zij hebben verricht (Hand.5:12). Alle pogingen om deze wonderen uit de tijd van de Handelingen te herhalen in de huidige Bedeling van Genade kunnen alleen maar leiden tot verwarring en wanhoop. Hoewel “Al de Schrift... is nuttig tot lering...” (II Tim.3:16, St.Vert.), is niet de hele Schrift aan ons geschreven. Jezus zei: “**Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en grotere nog dan deze, want Ik ga tot de Vader; en wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde. Indien gij Mij iets vraagt in mijn naam, Ik zal het doen**” (Joh.14:12-14). Het is duidelijk dat deze instructies aan Zijn apostelen zijn gegeven, niet aan u of mij in deze tijd. Mensen hebben deze verzen opgevat als een vrijbrief om van alles te vragen waar ze fysiek of materieel behoefte aan hebben. Hoewel we geloven dat God aandacht heeft voor gelovigen en zelfs gebeden beantwoordt (“bidt zonder ophouden”, I Thess.5:17), moeten we niet vergeten dat we in een tijd leven van het zwijgen van God en dat de woorden die tot de discipelen van onze Heer werden gesproken, letterlijk werden vervuld tijdens de Handelingenperiode, van Pinksteren tot Handelingen 28:28. Wat de kwestie van het gebed in deze huidige Bedeling van Genade betreft, worden we vermaand door de apostel Paulus: “**Weest in geen ding bezorgd, maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij God**” (Fil.4:6).

Onze studie van de Bijbel kan enorm verrijkt worden door het gebruik van lexicons (een woordenboek van termen in Bijbelse talen), concordanties (woorden met de teksten waarin ze voorkomen) en andere Bijbelvertalingen. Deze kunnen worden gezien als “gereedschap voor de geleerde”. Ze omvatten vertalingen en commentaren (in feite is elke vertaling een commentaar). Ik maak gebruik van *The New Testament In Modern Speech*, door R.F. Weymouth (derde druk); *The Emphasized Bible*, door J.B. Rotherham; *The New Testament In Modern Speech*, door J.B. Phillips; *The Hebrew-Greek Study Bible*, *The New American Standard Version*, door Spiros Zodhiates. Het laatstgenoemde boek bevat lexicale hulpmiddelen voor zowel het Oude als het Nieuwe Testament. Ik heb veel gebruik gemaakt van *The Interlinear Greek-English New Testament*, door Alfred Marshall; *The Analytical Greek Lexicon*; *The Greek-English Lexicon Of The New Testa-*

ment, door J.H. Thayer, D.D.; *The Biblico-Theological Lexicon Of The New Testament Greek*, door Hermann Cremer, D.D.; *The Englishman's Hebrew and Chaldee Concordance Of The Old Testament*, door G.V. Wigram; *The Englishman's Greek Concordance Of The New Testament*, door G.V. Wigram; *A Critical Lexicon And Concordance To The English And Greek New Testament*, door E.W. Bullinger, D.D.; *The Analytical Concordance To The Bible*, door Robert Young, L.L.D.; *The Exhaustive Concordance Of The Bible*, door James Strong, LL.D. en *The Scofield Reference Bible*, door dr. C.I. Scofield.

Bij deze waardevolle naslagwerken zijn niet de vele commentaren en boeken die deel uitmaken van mijn bibliotheek vermeld. Hoewel deze gereedschappen krachtige hulpmiddelen zijn bij het bestuderen van de Bijbel, kunnen ze bekendheid met de Schrift niet vervangen en komen ze op zichzelf niet in plaats van geloof, omdat "het geloof [is] uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God" (Rom.10:17, St.Vert.).

Het Woord van God en de verantwoordelijkheid van de mens

In 1942 presenteerde Otis Q. Sellers een serie van vijf boodschappen via radiostation WAIT in Chicago, Illinois, onder de titel "**God has spoken**". Deze boodschappen werden goed ontvangen en zijn vervolgens als brochure uitgegeven en zijn verkrijgbaar bij *The Word Of Truth Ministry* (als Special Full Length Study, SS06). In zijn openingstoespraak deed Sellers de volgende uitspraak: "**Het is mijn overtuiging dat het belangrijkste feit in het universum het feit is dat God heeft gesproken. Geen enkel ander feit benadert dit qua omvang of belang. God heeft tot ons gesproken door middel van een geschreven boodschap en deze boodschap is het boek dat we 'de Bijbel' noemen. Dit is een feit dat niemand kan ontkennen en dat alle mensen onder ogen moeten zien.**" Ik ben het eens met deze uitspraak. Het is zelfs zo belangrijk dat niemand kan beweren een gelovige in Christus te zijn en toch het onbetwistbare feit kan afwijzen dat Jezus Christus DE Zoon van God is en dat men in Hem kan geloven opdat de mensen leven hebben door Zijn naam (zie Johannes 20:31).

Geloof zou geen betekenis hebben als de Bijbel niet het onfeilbare, mondeling geïnspireerde woord van de levende God zou zijn. Als u God niet op Zijn woord gelooft, ontkent u de onfeilbaarheid van de Schrift. U beledigt daarmee God en dat is een veroordeling waard. Geen enkel ander boek in het universum verdient vandaag de dag de waardering van elk individu meer dan het boek dat we simpelweg "de Bijbel" noemen. God heeft in Zijn oneindige wijsheid de mensheid een boek gegeven dat niet alleen door een kind gelezen en geloofd kan worden zoals het Evangelie van Johannes, maar ook de Apocalyps (Openbaring) van Jezus Christus die zelfs voor de meest scherpzinnige Bijbelgeleerden onbegrijpelijk is. De mens die de Bijbel openslaat en Gods Woord leest, komt onmiddellijk in contact met de Auteur van het boek, gegeven door de inspiratie van God (II Tim.3:16). Hij hoeft niet alles wat hij leest te begrijpen, maar hij wordt wel gemaand te studeren zodat hij zich aan God bewijst als een welbeproefde arbeider die zich niet hoeft te schamen en die het woord der waarheid recht snijdt (II Tim.2:15, St.Vert.). Het begrijpen van Gods Woord vindt plaats door een toenemende openbaring door de Heilige Geest, terwijl de "zoeker naar waarheid" ermeer vertrouwd raakt door ijverige studie en toepassing.

De mens is in zijn zoektocht naar de waarheid van God verzekerd van de bediening van de Heilige Geest. Het evangelie van Johannes vertelt ons "de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidder de Vader aanbidden zullen in geest (verstand) en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidder; God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid" (Joh.4:23-24). Geen groter eer en voorrecht kan een mens ten deel vallen dan een actief gelovige in Jezus Christus en een student van de Schrift te worden. Dit betekent dat we de hoogste verantwoordelijkheid hebben tegenover de Auteur van dit wonderbaarlijke boek.

Slotverklaring: Geloof en eeuwig leven

Na de vele aspecten van de inspiratie van de Schrift zorgvuldig te hebben overwogen, ben ik er nu vast van overtuigd dat dit boek (de Bijbel) de openbaring (onthulling) is van de gedachten en bedoelingen van God. Dit feit is zo belangrijk dat het elke dimensie van de relatie tussen de mens en God beïnvloedt. De Schrift maakt overduidelijk dat "... het geloof [is] uit het gehoor (het instrument om waar te nemen), en het gehoor door het Woord van God" (Rom.10:17, St.Vert.). Dit horen is niet simpelweg luisteren naar een hoorbaar geluid, maar het geschreven Woord van God toelaten in ons hart en ons verstand. Tenzij de feiten van de Schrift zorgvuldig worden onderzocht en geaccepteerd, is geloof niet mogelijk. Dit wordt heel duidelijk gemaakt in Johannes 6:63 waar we lezen: "De Geest is het, die levend maakt (leven voortbrengt), het vlees (wat een mens door geboorte is) doet geen nut; de woorden, die Ik (Christus) tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven."

De woorden van de Schrift zijn een weergave van Gods gedachten. Ze personifiëren Gods intellect. In feite ZIJN ze leven. Het zijn levende woorden in tegenstelling tot de woorden van mensen, die vaak geen betekenis of inhoud hebben, of in veel gevallen gewoon leugens zijn die de gedachten van mensen kunnen vergiftigen. Het levende Woord vormt de essentie van ons geloof. Paulus zei: "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus" (Rom.5:1). Vrede met God hebben is niet zomaar een goed gevoel, maar het houdt in dat we volledig in overeenstemming zijn met de waarheid van God, zoals de profeet Jeremia zo duidelijk maakte in een eerder citaat (Jer.15:16), want ook wij, die vandaag de dag leven, zijn door Zijn naam geroepen als de ware uitgeroepen heiligen van de Heer Jezus Christus. Hoewel we op dit moment kinderen van God zijn, zegt Efeziërs 1:4-5 wat Zijn doel met ons is. Sellers' vertaling hiervan zegt: "In liefde ons op voorhand aanwijzend voor een positie van een zoon voor Hemzelf door Jezus Christus, in overeenstemming met het welbehagen van Zijn wil, voor de verheerlijking van de heerlijkheid van Zijn genade, die ons begunstigt in de Geliefde." Wij zijn geen "kerk" maar een deel van die enorme groep die in Efeze 1:22-23 wordt geïdentificeerd als het toekomstige gezelschap van de geroepenen die Zijn materie vormen, uitgeroepen om Christus te dienen in de openbaring van God die, in Zijn Koninkrijk, aan alle mensen de goedertierenheid van Gods karakter zal openbaren, genaamd de overweldigende rijkdom van de genade van God. De onafscheidelijkheid van deze feiten, met hun bron in God, wordt duidelijk vastgesteld in het Evangelie van Johannes, waar het doel van het boek wordt onthuld. Er staat: "maar deze zijn geschreven, opdat gij (de lezer) gelooft, dat Jezus is de Christus (Messias), de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam" (Joh.20:31).

Juist vanwege dit fundamentele feit wordt het duidelijk dat de basis van het eeuwige leven de liefde, ja de genade van God is. Zoals Johannes ook stelde: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" (Joh.3:16). De term "eeuwig leven" betekent leven dat uit God stroomt en Zijn bijdrage is aan de verlossing van de wereld. Johannes beschrijft de woorden van de Samaritanen die Zijn werk zagen. Zij zeiden: "En zeiden tot de vrouw: Wij geloven niet meer om uws (de vrouw bij de put) zeggens wil; want wij zelve hebben Hem gehoord, en weten, dat Deze waarlijk is de Christus (Messias), de Zaligmaker der wereld" (Joh.4:43, St.Vert.). Ik omarm dit feit vanwege mijn standvastige geloof in de onfeilbaarheid van dit prachtige, ongelooflijke boek. Dit is waar ik sta. Waar staat u? (zie Efeze 6:14, St.Vert.)

Bibliografie

Otis Q. Sellers. *God Has Spoken*. The Word of Truth Ministry, 1943.

Otis Q. Sellers. *The Will Of God*. The Word of Truth Ministry, rond 1939.

Joseph Angus, M.A., D.D., en Samuel G. Green, D.D. *The Bible Handbook, An Introduction To The Study Of Sacred Scripture*. Fleming H. Revell Company, 1881.

Stuart Allen. *The Kingdom Of God*. The Berean Publishing Trust, zonder jaartal, pag. 6 and 7.

Martin Abegg, Jr., Peter Flint, en Eugene Ulrich. *The Dead Sea Scrolls Bible*. HarperCollins Publishers, 1999.

Brooke Foss Wescott, D.D., en Fenton John Anthony Hort, D.D. *The New Testament In The Original Greek*. MacMillan and Company, Ltd., 1903.

C.H Macintosh *Notes On The Book Of Deuteronomy* L.B Printing Company, 1943.